

bruar 1985). Som bekendt har USAs holdning medført, at New Zealand har nægtet USA-krigsskibe adgang til New Zealand, så længe en garanti ikke gives. New Zealands regering forbereder i øjeblikket en lovgivning, der skal stadfæste forbuddet mod atomdrevne og atomvåbenbærende skibe og krigsskibe.

7. I forbindelse med Buchanan-affæren udtalte amerikanske embedsmænd, ifølge Information den 12. februar 1985, at Danmark og Norge ikke stiller specielle krav til de amerikanske skibe, der anløber de to lande, og den amerikanske forsker William Arkin bekræftede, at ifølge hans undersøgelser giver USA ikke Danmark nogen garantier eller meddelelser om eventuelle atomvåben.

Disse meldinger kan kun fortolkes således, at US-Navy *ikke* er klar over, at Danmark har en klar atomvåbenpolitik, der *skal* respekteres.

Indførelsen af kravet om garanti, som det foreslås i nærværende beslutningsforslag, vil i meget høj grad være med til at *øge troværdigheden* i den danske politik.

Problemet er, at Danmark i dag jo i realiteten af alle fremmede magter *må betragtes som en atombevæbnet stat*, idet der med korte mellemrum ankommer – og til hver en tid øjeblikkelig kan ankomme – britiske og amerikanske fly- og flådeenheder til Danmark (blandt de fly, som kan bære atomvåben, kan nævnes F 16, F 104, F 111, Buccaneer, F 4, Jaguar, Tornado, P-3, Nimrod, Atlantic

og B 52).

Enhver fremmed magt må altså regne med, at der til hver en tid kan være atomvåben på dansk område, og vil naturligvis indrette sig herpå. Dette forhold må antages at være kraftigt medvirkende til at gøre danske flådehavne og flybaser til prioriterede atommissilmål.

Derfor vil det afgørende medvirke til afspændingen i vores del af verden, hvis det fremover kan garanteres, at der ikke kommer atomvåben på dansk jord i fredstid. Der tages ikke med dette forslag stilling til betimeligheden af den danske politik, hvorefter Danmark ikke har fraskrevet sig adgangen til at modtage atomvåben i krise- eller krigssituationer. Ligeledes tages heller ikke stilling til definitionen af begreberne »fredstid« og »krise«.

Afslutningsvis skal bemærkes, at forslagsstillerne er villige til at overveje mulige skridt, som kan bringe atomvåbnene yderligere på afstand af dansk område, idet der naturligvis fortsat vil være det problem, at der vil være atomvåben meget nær Danmarks, Færøernes og Grønlands grænser, ikke mindst i de internationale gennemsejlingsfarvande, i Østersøen, Nordsøen og Nordatlanten. F.eks. kan nævnes atommagternes atomvåbenbærende u-både. Nævnes bør også atomvåbnene i Kellinghusen i Slesvig-Holsten. En løsning af disse problemer vil måske i et omfang kunne indgå i etableringen af en nordisk atomvåbenfri zone.